

PERSPEKTIV - Sabina Mlejnek maler 'selvbilleder', malerier malet med udgangspunkt i subjektets begrænsede synsvinkel

En indgangsportal

27 dimitterende kunstnere fra Akademiet viser nytænkende og vedkommende kunst

Nydannet kunst

Af LISBETH BONDE

For sjette gang åbner den ærværdige gamle *Kunstforeningen* dørene for de unge akademielever, der om forsommeren bliver udklækket som »cand.kunst'er«, og som nu skal prøve kræfter med en uhyre svær branche. Kunstforeningen blev grundlagt i den danske guldalder med det formål at støtte den helt unge kunst, og publikum kan i pagt hermed få et kvalificeret kig på det nye vækstlag, som vi kommer til at se mere til i årene fremover.

Udstillingen er arrangeret/kurateret af kunstnerne selv, og det klæder den. Det er en oplevelse at gå rundt i sale- ne. Akademi-professorerne og det gunstige studiemiljø har tydeligvis kastet noget af

sig. Mange af værkerne tager tidstypisk udgangspunkt i kunstnernes eget liv og går i dialog med de specifikke udstillingsrum. Et af dem, skabt af Karin Lorentzen, skræller ind til benet af bygningen og fabulerer videre på Kunstforeningens høje, profilerede paneler, der så at sige vokser fra væggene og ud i rummet og opstår som selvstændige skulpturer. Noget marginalt transformeres til noget centralt, en slags labyrint opstår heraf, og kroppen erkender pludselig rummet som arkitektonisk ramme. Raffineret tænkt og visuelt frapperende.

Drøm og rum

Udstillingen er veldisponeret, således at man på førstesalen møder kunst, der centrerer sig om det skulpturelle og formprincipper, på andensalen møder man site-specific kunst, der tager udgangspunkt i stedet, mens man på tredjesalen møder det drømmende værk, der fører bort fra tid og sted. I denne afdeling finder vi en del malerier: Kathrine Ærtebjerg fabulerer kreativt i sine psykedeliske malerier, hvori rejser sig sære goplede væsner og silhouet-agtige figurer. Det er på en og samme

tid mønster- og flademaleri og figurativt maleri, der breder sig frækt ud over rammerne med prikker på væggene. I denne afdeling ses også Sabina Mlejneks selvbilleder, malet med udgangspunkt i subjektets begrænsede synsvinkel: Vi ser underkroppen, benene og gulvet eller kroppen nedsunket i det varme karbad. Lise Blomberg Andersen drømmer om fjerne horisonter og ferier på fjeldet i sine *douce* malerier, der vækker minder om belgiske Luc Tuymans. Vi sejler i robåd ud til et imaginært telt i skovsøen eller tager på rejse i campingvogn i de sneklædte bjerge. Alt kan ske på lærredet, der her er en projektiionsflade for eskapisme og naturfantasier.

På mellemniveauet udstiller Lone Bank de mobile kunstværker, hun bidrog med i Kunstparaden i København den 11. maj imod Kulturministeriets spareplaner. Der er hjul på og plads til en person indeni dem. Der er også hjul på Lene Desmentiks gule murstenshjørne, som akkompagnerer hendes i øvrigt inciterende indisk inspirerede vægge med femkantsmønstre og med neonrør, der giver de filigranagtige vægge

en fin timbre. Den ene væg er af hvid Carrara-marmor, den anden af prosaisk, rå træfinner. På gulvet et dansk parcelhusgulv. Et værk, der bygger bro mellem højst forskellige etniske og æstetiske oprindelsesformer.

Blod og gul maling

Kendte navne som Thyra Hilden (med et rum med bloddrypende video og stills), Lise Harlev, der i sit konceptuelle plakatværk funderer over forhold som identitet og kultur, og Lilibeth Cuenca Rasmussen, som i sin nye video lader sine tvillingebrødre lege 'Simon Says', optræder med en selvfølgelighed sammen med deres mindre kendte studiekammerater, herunder Esben Thøger Klemann, der virtuost udfordrer keramikken i sine minimale eksperimenter, og Henrik Menné, der har konstrueret en maskine, som avler tynde tyggegummi-strimler. De ophober sig som skulpturelle tilfældighedsformer, der tipper, når de har vokset sig for store. Thomas Lindvig bøjer begrebet maleri nogle grader i hidtil usete vinkler: Objektmalerier, der gror ud af væggen, formen har taget over, såsom en aluminiumsboks med hul, der er fyldt op med fire liter gul maling. Desuden et maleri, som puster kølig luft ud til den varme sommergæst. Det er dristigt, nyt og smukt.

Mikkel Bogh skriver bekymret i kataloget: »Billedkunsten risikerer i dag at miste i synlighed og prægnans, hvad den har vundet i aktionsradius og aktualitet.« Mange af værkerne i Kunstforeningen viser ud af denne blindgyde. De stiller det usynlige frem for os. Og gør det prægnant og synligt.

■ Exit 2002. Kunstforeningen. Gl. Strand 48. Ti.-sø. 11-17. Til 30. jun. Åbner i dag.